

Mt 19,16-26

Co mám dělat abych se dostal do nebe?

1. čtení: Iz 1:1;10-20 ... Že se mi chodíte ukazovat! Kdo po vás chce, abyste šlapali má nádvoří? Nepřinášejte už šalebné obětní dary, kouř kadidla je mi ohavností, i novoluní, dny odpočinku a svolaná shromáždění; ničemnost a slavnostní shromáždění, to nemohu vystát. Z duše nenávidím vaše novoluní a slavnosti, jsou mi jen na obtíž, jsem vyčerpán, když je musím snášet. Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. Ať se modlíte sebevíc, neslyším. ...

kázání: Mt 19,26 "**U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.**"

Bratři a sestry

znáte někdo tahle slova? **U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.** Asi tušíte, kdo je řekl, když je to čtení z Evangelia. Ježíš. Ale víte, v jaké situaci je řekl? Co konkrétně měl na mysli? Co je u lidí nemožné ale u Boha jo? Já taky nevěděl. A tak mě napadá docela zajímavá otázka: Co myslíte? Co myslíte, že je to všechno? Zkuste říci. Proměnit colu v pepsi nebo bílé víno v červené? Naučit mě nebýt bordelář a najít klíče od auta? Udělat z toho nesnesitelného člověka odnaproti milého souseda? Nebo že bych mohl létat, ...

Tak já to přečtu i s kontextem, vlastně jsem chtěl ukázat, jak hloupé je vytrhávat Ježíšova slova z kontextu.

Čtení Mt 19,16-30 ... takže jde o peníze

No, zas tak jednoduché to není. Že by svstuppenkou do nebe bylo zřeknutí se majetku. To by bylo trošku nefér vůči bohatým. A bezdomovci by to zase měli fakt jednoduché. Ikdyž podle jiných Ježíšových slov to tak vlastně trochu je. Ale ne. Pro bezdomovce je úplně stejně nemožné vejít do Božího království jako pro nás. Ale vezměme to popořádku.

Za Ježíšem někdo přijde s otázkou: Co mám dělat? Co dobrého? A Ježíš reaguje na slovíčko. Dobré. Jen jeden je Dobrý. Ach jo, no jo, no. ... Ale v tom už to asi je. Člověče, jdeš na to úplně špatně. Je sice dobré žít dobrý život ale na nějaké předplacené místo v nebi, na to zapomeň. To je starost Boží. On Ti ho tam předplatil, protože On je dobrý, protože Tě má rád. Tak jo, no...ale co mám teda dělat? Dodržuj desatero. A co je zajímavé, Ježíš tady to desatero docela zajímavým způsobem okleštil. Úplně stejně, jako to dělají lidé nekosteloví, když mají na mysli desatero. Vždycky vyjmenují ty tři věci: nezabiješ, nepokradeš, nesesmylíš. Dobře, Ježíš to ještě rozšiřuje o všechna ta další přikázání, ale jenom o ta, která se týkají vztahu k lidem. To je zajímavé. Není tam nic o jediném Bohu, o zobrazování Boha, o zneužití jména božího. To je zajímavé. Dobrý život podle Ježíše je ten, který je dobrý vůči ostatním...lidem. A mladík? Jo, o to se snažím, to všechno dělám, co víc? A teď to přijde, podpásovka, a to doslova...jdi, prodej všechno, co máš, rozdej to chudým a pak mě následuj. Pozor, tohle není Ježíšův jediný a věčný návod, jak se dostat do nebe. Ostatním tohle neříkal. Říká to právě tomuhle mladému klukovi...bohatému klukovi. Platí to i pro mě? Mám všechno prodat, rozdat a následovat?

Víte, možná že tady nejde o peníze. Že by to měli holt podle Ježíše, podle Pána Boha ti bohatí tak těžký. Úplně stejně těžký to mají taky ti hezcí, taky ti silní, ti chytří, ti šikovní, ti zvláště zbožní. Prostě my všichni...jo, my všichni máme něco, v čem jsme dobří a na čem si můžeme zakládat. Co je pro nás důležité. Tady nejde o peníze, jenom o peníze. Jde o to, na čem si člověk zakládá a co nedokáže opustit. Jde o to, co máme pocit, že nás tou nebeskou bránou nějak protlačí. A Ježíš říká: přesně naopak. To, co si myslíte, že by mohlo být vstupenkou, je přesně to, co vám nedovolí vejít. Do Božího království se nevchází se vstupenkama, ani s batohama věcí, ani s velkýma svalama nebo notýskem se záznamem všech dobrých skutků. Kdyby tam místo toho bohatého mladíka stál olympijský mistr v desetiboji, takový ten, který umí strašně dobře běhat skákat, je svalnatej a šikovnej, a ptal se Ježíše, co dobrého má udělat, možná by mu Ježíš řekl: tak si pojď sednout do kanceláře a budeš se starat o sepisování ...nevím čeho důležitýho. Ne proto, že by svaly a spotování bylo špatný. Jenom to prostě není ono. Není to to, co by ti mohlo pomoci tváří v tvář Bohu a věčnosti. Špatný to je tehdy, pokud se toho nedokážeš vzdát. Pokud je v tom Tvůj život. Pokud kdybys o tohle přišel, pak by tvůj život pro Tebe ztratil cenu. A u našeho mladíka to holt byly ty peníze. Smutný odešel, protože jich měl mnoho. Většinou lidí, my, říkáme, že to nebo oéno nemůžeme udělat, protože na to nemáme peníze. Tady je to roztomile přesně naopak. On něco nemohl udělat, protože jich měl příliš moc. Smutný odešel. Vlastně se ukázalo, že ta jeho touha po dobrém a věčném životě a Božím království má svoje hranice. A zrovna hranice vymezené nejspíš konkrétní finanční částkou.

Fakt to není jenom o penězích? Když my tady nikdo nejsme úplní milionáři, možná by to bylo fajn, kdyby ten největší problém měli jenom ti nejbohatší. Vlastně by to bylo dost jednoduché. Myslím, že učedníci ta Ježíšova

slova pochopili. Vyjimečně. Aspoň z části. Většinou totiž nepochopí vůbec nic. Ale zde se zhrozí. Kdo potom může být spasen? Kdyby šlo o peníze a majetek, byli by za vodou. Oni se totiž doopravdy všeho vzdali a šli a následovali Ježíše. Proč se teda zhrozují? Protože právě nejde jenom o majetek. Jde o všechno, v čem si myslíme, že je naše cena. Ach jo, zase cena, zase peníze. I když chceme mluvit o hodnotě člověka, stejně se nevyhneme slovům z finančnictví. Možná, že ty peníze jsou obzvlášť silná překážka. Dobře, zkusme to takhle. Jde o všechno, v čem si myslíme, že je naše důležitost. Naše důležitost před Pánem Bohem, tváří v tvář věčnosti. A podle Ježíše, je jenom v nás samotných a v tom, že prostě nás samotné má Pán Bůh rád. Ne naše výkony, ne, až tohle uděláme a takoví budeme. Ale prostě nás, mě, toho troubu, co si neumí po sobě uklidit, co se dost nemodlí a na to důležitý většinou zapomene.

Tak to je docela fajn, ne? Tak ještě na závěr jedna věc, aby to nebalo tak jednoduché. Právě ta slova, která jsem četl na začátku. **"U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno."** Co to tedy znamená? Myslím, že dvojí. A je na každém, co konkrétně. Za prvé to může znamenat to fajn. Že Bůh dokáže protlačit toho velblouda skrz to ucho jehly. A že i mě dokáže protlačit do Božího království. I s těma mýma pitomostma dokáže učinit můj život věčným, tím, co se nezkazí. A tohle necht' zní každému, který se trápí tím, že by snad byl u Pána Boha už odepsaný. Taky to ale může znamenat jinou věc. U toho bohatého mladíka bylo nemožné se toho majetku vzdát. U Boha to možné je. I ten mladík může dostat sílu a Boží pomoc vzdát se toho, v čem si myslí že je jeho hodnota. A tohle necht' zní všem nám, kteří si ten batoh bohatství, ať už peníze, chytrost, šikovnost nebo ten slušný život bez hříchů, s sebou pořád taháme a bojíme se ho vzdát, protože zač by náš život potom stál. Bez toho zřeknutí se to nakonec nepůjde. Ale u Boha je možné všechno. Tedy i to, abychom se zřekli. A povolili to sevření a zanechali toho lpění.

Nevím, jestli někdo zaníceně sledujete olympiádu. Asi ne. Ale kdyby náhodou někdo, vězte, až budete koukat a fandit, aby právě ten někdo získal to zlato, vězte, že to, jestli ho vyhraje a stoupne si na tu bendu na první stupínek a všichni budou mít radost, že je úplně stejně dobré a důležité jako to, jak vy jste dokázali v práci uplatnit svoji chytrost a nadání, jak jste dokázali udělat nějaký dobrý projekt pro město, jak jste dokázali udělat krásné loutky ze dřeva, jak jste dokázali vychovat svoje děti. A že je to stejně nebezpečné a vstup do Božího království to může pěkně znepríjemnit. Jak moudře řekl jeden stařec: Sny ptačích mláďat v hnízdě mají stejnou váhu jako problémy králů. Stejně velikou ale i stejně nicotnou.
amen